

CAMA AKAN MAKYAJ

Handan Acar YILDIZ

Cam, var olduğu günden beri bir aksi taşımakta hiç bu kadar zorlanmamıştı. Bir adam ve bir kadının görüntüsü camın üzerine yansıyor. Cam, çatlayacaktı handiyse. En çok da kadın yüzünden... Kadın kırıldıkça, onun cama yansıyan aksi camı da kırılmaya zorluyordu. Cam, kadına önce öfkelenmiş, sonra acıdı. O kadar acıdı ki kendi çatırdamasını unuttu. Kadının elinde değildi tüm bu olanlar. Cam, kadının kendisine benzediğini fark etti. O zaman öfkesi tamamen dağıldı. Kadın, kırıldıkça susuyor, adama bir şey diyemiyor, sustukça daha çok kırılıyordu. Kadın kırıldıkça cam titremeye başlamıştı. Aksi bile onu titretmeye yetiyorken, kadının kendi buna nasıl dayanabiliyor diye merak etti cam. Bu kafede onlarca kişi bu camın önünde otururdu. Onlarca kişinin aksi, cama yansıyor. Aralarında konuşurlar, gülerler, tartışırlardı. Kavga eden bir çift gördüğünde sarsılırdı cam. Sarsılırdı ama güçlü dururdu. Ancak bir kadın kırıldığında cam da kırılacak gibi olurdu. O yüzden kadınların, önüne oturmasını hiç istemezdi cam. Şimdi bir kadın ve erkeğin aksi ona yansıyor. Tartışmıyorlardı, seslerini yükseltmiyorlardı. Hatta konuşmuyorlardı ama kadın sürekli kırılıyordu. Cam, kadına yönelmekten vazgeçtiği öfkesini adama yönlendirmişti. Çünkü kırılan bir kadının cama yansıyan aksi onu çatlatabilir, hayatıyetine son verebilirdi. Cam artık, kırıldığı için kadına değil, kadının kırıldığını anlamadığı için adama kızılıyordu. Adam elindeki kâğıtlardan bir şeyler okuyordu. Giderek daha çok gömülüyordu okuduklarına. Kadının göz pınarında yaş birikiyordu. Kadın, göz pınarında biriken yaşın akmaması için çaba harcıyordu. Çaba harcadıkça kırılıyordu. Kırılan kadının aksi, camın da varlığını tehlikeye atıyordu. Cam, neredeyse komaya girecekti. Tüm enerjisini çatırdayan bölgesine toplamıştı. Kadın, göz pınarından dışarı akan yaşlara serçe parmağıyla müdahale ediyor, gözünü kaşıyordu. Gözündeki ıslaklığın kaşıma nedeniyle olduğunu göstermeye çalışıyordu. Cam, çatlamamak için dua ediyordu. Cam, kadının karşısındaki adama biraz daha kızılıyordu. Kadın, yaşlarıyla mücadele etmekte iyice zorlanınca hırsla gözlerini kaşımaya başladı. Cam, kadının kendi gözlerini oymasından korktu.

Morarıncaya kadar gözünü kaşdı kadın. Göz makyajı etrafa dağıldı. Cam, bugüne kadar hep makyaj yapmayan kadınların ağladıklarını düşünmüştü. İşte şimdi yanıldığını anlıyordu. Kadının gözünün çevresinde iki mor halka oluşmuştu. Gözlerim çok kaşınıyor dedi kadın ve hırsla gözlerini ovmaya devam etti. Cam, çatlamak üzereydi. Adam, ‘Burnun da mı kaşınıyor?’ dedi kadına. ‘Burnun da aktığına göre, o da kaşınıyor olmalı.’ Bir kadına ağlıyor musun diye sormanın en dolaylı yolu bu. Cam, adama çok kızdı. Eğer parçalanıp dağılsa adama doğru sıçrayıp onu yaralamak isterdi. Sonra adam, elindeki ıslak mendille kadının akmış gözlerini sildi. Rimel ve göz kaleminin oluşturduğu bulaşığı yok etmek için mendili kadının gözlerine bastırdı. Kadın, ıslak mendilin ihtiva ettiği kimyasal maddeyi bahane ederek rahat rahat ağladı. Ağlarken, artık gözlerini kaşmasına gerek yoktu, ıslak mendillerde bulunan kimyasalların zararları üzerine okuduğu bir gazete haberinden bahsetmeye başladı. Cam, kadını güçlkle dinliyor, dağılmamak için kendini sıkıyordu. Kadın ağlarken ıslak mendilde bulunan kimyasalın vişne lekesini bile elbiseden çıkardığını söyledi. Bu kadar güçlü bir maddenin göze değdiğinde bu kadar yaş akmasına neden olması gayet doğaldı. Kadın ağlarken ıslak mendildeki kimyasalın toplum için ne kadar tehlikeli olduğunu altını çizdi. Fakat bu meselenin altını çizmek için kullanacağı kırmızı kalemin mürekkebi şu an gözünün içinde oluşmuş kırmızı hattan daha koyu renkli olamazdı. Sonra yemek geldi. Kendini sıkın kadın biraz gevşeyince, aksinin vurduğu cam da gevşedi. Daha önce hiçbir kadın, camı dağılma tehlikesiyle bu kadar karşı karşıya bırakmamıştı. Garson sofrayı donattı. Mükellef bir kahvaltının yanına demli çayları koydu. Cam, çatlama tehlikesini atlatmıştı, yine de kadına karşı tedirgindi. Islak mendil bahanesi de bittiğine göre, yeni ağlama krizine karşı kendini sıkmaya başlarsa camın hayatını tekrar tehlikeye atabilirdi. Kadın gözlerini sofrada gezdirdi. Adamın en az sevdiği yiyeceği seçti. Hayır, kadınca bir fedakârlık değildi bu. En sevdiği yemeği adama bırakmakla ilgili hiç değildi. Kadın, adamın en az sevdiği yiyeceği ağzına atıp çiğnemeye başladı. Ağzında iyice ıslanan lokmayı eğilip adama uzattı. ‘Güvercinler gibi’ dedi cam. ‘Pervazıma zaman zaman konan güvercinler gibi. Ah, dışım içimle yer değışti.’ dedi cam. Adam eğildi, bir an bile tereddüt etmeden kadının ağzındaki ıslak lokmayı aldı. Cam, kırılma tehlikesinin artık tamamen geçtiğini anlamıştı. Kadın tüm hücrelerinden taşın bir dikkatle adamın yüzünü inceledi. En sevmediği yemeği, kadının tükürüğünün bulaştığı lokmayla ağzına gönderen adamın yüzünde tiksintmeye dair en ufak bir işaret yoktu. Kadın adamın yüzünden gözlerini ayırmadı. Adam, başka bir yemeğe geçti. Ve iştahından zerre kaybetmemiş hâlde ekmeğın kenarını kopararak önündeki menemene daldırdı ve yumurtanın akışkan kısmını ağzına attı. Kadının yüzü aydınlandı. Sanki az önce ıslak mendildeki kimyasal yüzünden gözleri yanan kadın o değildi. Adama doğru eğildi ve fısıltıyla ‘Beni seviyorsun’ dedi. Sonra arkasına yaslanıp derin bir nefes aldı. ‘Belki bir gün çok sevdiğine de inanırım.’ dedi. Cam, kadının çok sevme testini bu kafede yapmaması için dua etti. O zaman gerçekten kırılabilirdi.